Svet
Evropske unije

Bruselj, 6. november 2026
(OR. en)

15316/26
ADD 2

Medinstitucionalna zadeva:
2026/0344 (NLE)

COPEN 415
JUSTCIV 133
FREMP 343
JAI 1377

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	5. november 2026
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2026) 597 annex
Zadeva:	PRILOGA k Predlogu sklepa Sveta o podpisu, v imenu Unije, Konvencije Sveta Evrope za varstvo odvetniškega poklica v zvezi z zadevami, ki niso povezane s pravosodnim sodelovanjem v civilnih in kazenskih zadevah

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2026) 597 annex.

Priloga: COM(2026) 597 annex

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 5.11.2026
COM(2026) 597 final

ANNEX 2

PRILOGA

k

Predlogu sklepa Sveta

o podpisu, v imenu Unije, Konvencije Sveta Evrope za varstvo odvetniškega poklica v zvezi z zadevami, ki niso povezane s pravosodnim sodelovanjem v civilnih in kazenskih zadevah

PRILOGA 2

KONVENCIJA SVETA EVROPE ZA VARSTVO ODVETNIŠKEGA POKLICA (CETS ŠT. 226) (LUXEMBOURG, 13. MAJ 2025)

Zbirka pogodb Sveta Evrope – št. 226

Konvencija Sveta Evrope za varstvo odvetniškega poklica

Luxembourg, 13. maj 2025

Preambula

Države članice Sveta Evrope in druge podpisnice te konvencije so se –

ob upoštevanju, da je cilj Sveta Evrope doseči večjo enotnost med njegovimi članicami;

ob sklicevanju na Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (ETS št. 5, 1950) in njene protokole ter na sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice;

ob upoštevanju temeljnih načel o vlogi odvetnikov, ki so bila sprejeta na Osmem kongresu Združenih narodov o preprečevanju kriminala in ravnanju s storilci kaznivih dejanj (Havana, Kuba, 27. avgust – 7. september 1990);

ob upoštevanju Priporočila Rec(2000)21 Odbora ministrov državam članicam o svobodi opravljanja odvetniškega poklica;

ob upoštevanju Resolucije 44/9 o neodvisnosti in nepristranskosti sodnikov, porotnikov in sodnikov porotnikov ter neodvisnosti odvetnikov, ki jo je 16. julija 2020 sprejel Svet Združenih narodov za človekove pravice;

ob poudarjanju temeljne vloge, ki jo imajo odvetniki in njihova poklicna združenja pri ohranjanju pravne države, zagotavljanju dostopa do pravnega varstva ter zagotavljanju varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin;

ob tem, ko z veliko zaskrbljenostjo ugotavljajo, da so odvetniki vse pogosteje izpostavljeni napadom, grožnjam, nadlegovanju in ustrahovanju zaradi svojih poklicnih dejavnosti ter tudi neprimernemu oviranju ali vmešavanju pri opravljanju svojih zakonitih poklicnih dejavnosti;

ob obsojanju vseh takšnih napadov, groženj, nadlegovanja, ustrahovanja in neprimernega oviranja ali vmešavanja;

ob upoštevanju različnih načinov organizacije odvetniškega poklica v državah članicah Sveta Evrope in drugih podpisnicah te konvencije;

ob upoštevanju potrebe po okrepitvi mednarodnega pravnega okvira za zagotovitev svobode opravljanja odvetniškega poklica –

dogovorile:

I. poglavje – Namen, področje uporabe in uporaba izrazov

1. člen – Namen Konvencije

(1) Namen te konvencije je okrepiti varstvo odvetniškega poklica in pravice do neodvisnega opravljanja tega poklica brez diskriminacije, neprimernega oviranja ali vmešavanja ali izpostavljenosti napadom, grožnjam, nadlegovanju ali ustrahovanju.

(2) Da bi pogodbenice zagotovile učinkovito izvajanje določb Konvencije, ta konvencija vzpostavlja točno določeni mehanizem.

2. člen – Področje uporabe

(1) Ta konvencija se uporablja za poklicne dejavnosti odvetnikov in njihovih poklicnih združenj.

(2) Določbe 5. do 9. člena te konvencije se, kolikor to ustreza njihovim dejanskim razmeram, uporabljajo za tiste odvetnike, ki v pogodbenici pod svojim domačim nazivom zagotavljajo pravno svetovanje, pomoč ali zastopanje in ki:

(a) so vključeni v področje uporabe izjave druge pogodbenice na podlagi prvega odstavka 20. člena te konvencije ali

(b) to opravljajo v skladu s pravom te pogodbenice, pravom Evropske unije ali mednarodnimi sporazumi.

(3) Določbe 6. člena (poklicne pravice odvetnikov), 7. člena (svoboda izražanja) in četrtega odstavka 9. člena (zaščitni ukrepi) te konvencije se uporabljajo tudi za:

(a) vsako osebo, ki ji je bila v nasprotju s 5. in 8. členom te konvencije zavrnjena pridobitev kvalifikacije za opravljanje poklica odvetnika ali dovoljenja za opravljanje odvetniškega poklica ali ji je bilo to preklicano ali začasno odvzeto;

(b) vsako osebo, ki jo mednarodno sodišče ali tribunal ali telo, ki ga je ustanovila mednarodna organizacija, priznava kot pristojno za delovanje v postopkih pred njim pri svetovanju ali zastopanju v teh postopkih.

(4) Določbe pododstavkov b in c tretjega odstavka 6. člena ter četrtega odstavka 9. člena te konvencije se uporabljajo tudi za osebe, ki so zaposlene ali najete pri odvetnikih, da jim pomagajo, če neposredno prispevajo k opravljanju poklicnih dejavnosti teh odvetnikov.

(5) Določbe četrtega odstavka 9. člena te konvencije se uporabljajo tudi za osebe, ki so zaposlene ali najete za pomoč poklicnim združenjem, če gre za opravljanje poklicnih dejavnosti teh združenj.

3. člen – Uporaba izrazov

V tej konvenciji:

(a) „odvetnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki je v skladu z nacionalnim pravom usposobljena in ima dovoljenje za opravljanje odvetniškega poklica;

(b) „stranka“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki ji odvetnik svetuje, pomaga ali jo zastopa;

(c) „potencialna stranka“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki neposredno ali posredno želi, da ji odvetnik svetuje, pomaga ali jo zastopa;

(d) „poklicno združenje“ pomeni predstavniško telo, ki mu neposredno ali posredno pripadajo nekateri ali vsi odvetniki ali so vanj vpisani in ki ima v skladu z nacionalnim pravom določeno odgovornost za organizacijo ali regulacijo njihovega poklica;

(e) „poklicne dejavnosti odvetnikov“ pomeni vsako dejavnost za pripravo ali zagotavljanje nasveta, pomoči ali zastopanja stranke ali potencialne stranke v zvezi z razlago ali uporabo prava, bodisi nacionalnega, tujega ali

mednarodnega, tako v pogodbenicah, v katerih imajo sedež, kot tudi kjer koli drugje, vključno v zvezi s postopki in delom mednarodnega sodišča ali tribunala ali telesa, ki ga je ustanovila mednarodna organizacija;

(f) „poklicne dejavnosti poklicnih združenj“ pomeni katero koli dejavnost, zajeto v drugem odstavku 4. člena te konvencije;

(g) „javni organi“ pomeni:

(a) vlado in upravo na državni, regionalni in lokalni ravni;

(b) zakonodajna telesa in pravosodne organe, kadar opravljajo upravne naloge v skladu z nacionalnim pravom;

(c) fizične ali pravne osebe, kadar opravljajo naloge upravnih organov;

(h) „predpisano z zakonom“ in „nujno v demokratični družbi“ se razume v smislu Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot jo razlaga Evropsko sodišče za človekove pravice.

II. poglavje – Vsebinske določbe

4. člen – Poklicna združenja

(1) Pogodbenice zagotovijo, da nacionalni pravni in regulativni okvir zagotavlja, da so poklicna združenja neodvisni samoupravni organi. Vse volitve njihovih izvršilnih teles potekajo v skladu z veljavnimi pravili in brez zunanjega vmešavanja.

(2) Pogodbenice zagotovijo, da lahko poklicna združenja:

(a) spodbujajo in zastopajo interese odvetnikov in njihovega poklica;

(b) spodbujajo in branijo neodvisnost odvetnikov in njihovo vlogo v družbi;

(c) oblikujejo poklicne standarde ravnanja in spodbujajo njihovo spoštovanje v skladu s to konvencijo;

(d) spodbujajo dostop do poklica ter stalno izobraževanje in usposabljanje odvetnikov;

(e) sodelujejo z odvetniki, drugimi poklicnimi združenji in mednarodnimi, medvladnimi ali nevladnimi organizacijami na področju prava in opravljanja odvetniškega poklica, vključno s spodbujanjem ter varstvom vloge odvetnikov, in

(f) spodbujajo dobrobit odvetnikov ter po potrebi pomagajo njim in njihovim družinam.

(3) Pogodbenice zagotovijo pravočasno in učinkovito posvetovanje s poklicnimi združenji o predlogih vlade glede vsake spremembe zakonodaje, postopkovnih in upravnih pravil, ki neposredno vplivajo na poklicne dejavnosti odvetnikov ter regulacijo poklica.

(4) Pogodbenice zagotovijo, da morebitna zahteva po pripadnosti poklicnemu združenju odvetnikom ne preprečuje ustanavljanja drugih združenj za spodbujanje njihovih poklicnih interesov in dejavnosti ter sodelovanja v njih.

5. člen – Pravica do opravljanja poklica

(1) Pogodbenice zagotovijo, da so pristop k opravljanju poklica, podaljšanje dovoljenja in ponovni pristop k opravljanju odvetniškega poklica predpisani z zakonom ter da:

(a) temeljijo na objektivnih, ustreznih in preglednih merilih, ki se uporabljajo v poštenem postopku, in

(b) niso podvrženi diskriminaciji iz razlogov, ki jih prepoveduje sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice.

(2) Pogodbenice zagotovijo, da odločitve o pristopu k opravljanju poklica, podaljšanju dovoljenja in ponovnem pristopu k opravljanju odvetniškega poklica sprejema poklicno združenje ali drugo neodvisno telo ter da jih je mogoče izpodbijati pred neodvisnim in nepristranskim sodiščem ali tribunalom, ustanovljenim z zakonom.

6. člen – Poklicne pravice odvetnikov

(1) Pogodbenice zagotovijo, da lahko odvetniki:

(a) nudijo in zagotavljajo pravno svetovanje, pomoč in zastopanje, tudi za namene obrambe človekovih pravic in temeljnih svoboščin;

(b) se strinjajo, da sprejmejo katero koli fizično ali pravno osebo za svojo stranko ali jo zavrnejo ter prekinejo razmerje odvetnik – stranka;

(c) imajo hiter in učinkovit dostop do svojih strank in potencialnih strank, tudi če je tem odvzeta prostost;

(d) so priznani kot osebe, ki so pooblaščene za svetovanje, pomoč ali zastopanje svojih strank;

(e) imajo učinkovit dostop do vsega ustreznega gradiva, ki je v lasti ali pod nadzorom pristojnih javnih organov, sodišč in tribunalov, kadar delujejo v imenu svojih strank, brez nepotrebnega odlašanja in omejitev;

(f) imajo učinkovit dostop do sodišča, tribunala ali drugega podobnega organa, pred katerim so usposobljeni nastopati, in da lahko komunicirajo z njim;

(g) vlagajo vloge ali predloge v imenu svojih strank, tudi glede izločitve sodnika, tožilca ali člana organa, ki je zadolžen za odločanje v posamezni zadevi in za vodenje postopka;

(h) učinkovito sodelujejo v vseh postopkih, v katerih nastopajo v imenu svojih strank;

(i) obveščajo javnost o svojih storitvah.

(2) Pogodbenice zagotovijo, da odvetniki niso civilno ali kazensko odgovorni za ustne in pisne izjave, ki jih dajo v dobri veri ter z dolžno skrbnostjo pri vodenju vseh postopkov v imenu svojih strank.

(3) Pogodbenice zagotovijo, da odvetniki:

(a) lahko svojim strankam ali potencialnim strankam, ko se z njimi osebno sestanejo, na samem nudijo pravne nasvete;

(b) lahko zaupno komunicirajo s svojimi strankami ali potencialnimi strankami, ne glede na to, na kakšen način in v kakšni obliki takšna komunikacija poteka;

(c) nimajo dolžnosti razkriti, predati ali dati dokazov v zvezi z informacijami ali gradivom, ki ga neposredno ali posredno prejmejo od strank ali potencialnih strank, in tudi v zvezi z izmenjavami z njimi, ter z gradivom, pripravljenim v zvezi s temi izmenjavami ali vodenjem pravnih postopkov v njihovem imenu.

(4) Omejitve uresničevanja pravic iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena niso dovoljene, razen tistih, ki so predpisane z zakonom in so nujne v demokratični družbi. Takšne omejitve lahko med drugim vključujejo zahteve za zagotovitev dostopnosti pravnega svetovanja, pomoči in zastopanja za vse.

(5) Pogodbenice zagotovijo, da odvetniki ne utrpijo škodljivih posledic zaradi tega, ker jih enačijo z njihovimi strankami ali interesi teh strank. Ta člen se uporablja brez poseganja v svobodo izražanja, ki jo varujeta Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter notranje pravo.

7. člen – Svoboda izražanja

(1) Pogodbenice zagotovijo pravico odvetnikov, da obveščajo javnost o vprašanjih, povezanih z zadevami svojih strank, pri čemer upoštevajo le omejitve, ki jih predpisuje zakon in ki izhajajo iz poklicne odgovornosti, zahtev delovanja pravosodja in spoštovanja zasebnega življenja ter so nujne v demokratični družbi.

(2) Pogodbenice zagotovijo pravico odvetnikov, individualno in kolektivno, ter poklicnih združenj, da krepijo pravno državo in njeno spoštovanje, sodelujejo v javni razpravi o vsebini, razlagi in uporabi obstoječih in predlaganih zakonskih določb, sodnih odločb, delovanju pravosodja in dostopu do pravnega varstva ter pri spodbujanju in varstvu človekovih pravic, pa tudi, da predlagajo spremembe v zvezi s temi zadevami.

8. člen – Disciplinski ukrepi

(1) Pogodbenice zagotovijo, da razlogi za disciplinske ukrepe zoper odvetnike temeljijo izključno na poklicnih standardih ravnanja, ki so predpisani z zakonom ter so sami po sebi skladni s pravicami in svoboščinami iz Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

(2) Pogodbenice za disciplinske postopke zoper odvetnike zagotovijo naslednje:

(a) sprožijo se pred:

(a) neodvisno in nepristransko disciplinsko komisijo, ki jo ustanovi poklicno združenje;

(b) neodvisnim in nepristranskim organom ali

(c) neodvisnim in nepristranskim sodiščem ali tribunalom, ustanovljenim z zakonom;

(b) obravnavani so hitro;

(c) vodijo se v skladu z zahtevami poštenega sojenja iz 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter s pravico do svetovanja, pomoči ali zastopanja s strani odvetnika po lastni izbiri in

(d) zoper njih lahko tak odvetnik vloži ugovor pred neodvisnim in nepristranskim sodiščem ali tribunalom, ustanovljenim z zakonom.

(3) Pogodbenice zagotovijo, da se pri vseh disciplinskih sankcijah, naloženih odvetnikom, spoštujejo načela zakonitosti, nediskriminacije in sorazmernosti. Prepoved pravice do opravljanja poklica se lahko izreče le za najhujše kršitve poklicnih standardov.

9. člen – Zaščitni ukrepi

(1) Pogodbenice ob upoštevanju omejitev, ki jih predpisuje zakon in so nujne v demokratični družbi za preprečevanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj ali za varstvo pravic drugih, zagotovijo, da odvetniki:

(a) imajo dostop do odvetnika po lastni izbiri v primeru odvzema prostosti;

(b) lahko brez nepotrebnega odlašanja obvestijo predstavnika svojega poklicnega združenja o odvzemu prostosti, pravni podlagi zanj in kraju, kjer so pridržani;

(c) imajo navzočega neodvisnega odvetnika ali predstavnika svojega poklicnega združenja med:

(a) preiskavo, ki se izvaja kot del civilne, kazenske ali upravne preiskave ali postopka njih samih ali v prostorih, vozilih ali napravah, ki jih uporabljajo za svoje poklicne dejavnosti, ali

(b) zasegom ali kopiranjem dokumentov, katerih koli drugih podatkov in kakršne koli opreme, ki jo uporabljajo za svoje poklicne dejavnosti;

razen če tisti, ki opravljajo preiskavo ali zaseg, ne bodo pregledali dokumentov ali podatkov;

(d) so obveščeni o svojih pravicah iz pododstavkov a, b in c tega odstavka, ko jim je odvzeta prostost in preden so podvrženi preiskavi ali zasegu ali kopiranju dokumentov.

(2) Pogodbenice zagotovijo, da so vzpostavljeni in upoštevani ustrezni zaščitni ukrepi, ko se izvajajo inšpekcijski pregledi ali drugi ukrepi v okviru nadzora nad poklicem.

(3) Pogodbenice zagotovijo, da so poklicna združenja sposobna, ob upoštevanju omejitev, ki so predpisane z zakonom in so v demokratični družbi nujne za preprečevanje, preiskavo in pregon kaznivih dejanj ali za zaščito pravic drugih, varovati pravice iz te konvencije, tudi tako, da:

(a) imajo prek svojih predstavnikov učinkovit dostop do odvetnikov, ki jim je bila odvzeta prostost, če ti odvetniki to zahtevajo;

(b) so brez nepotrebnega odlašanja obveščena o primerih napadov na odvetnike ali ubojev, s katerimi so organi pregona seznanjeni, če obstajajo razlogi za domnevo, da je vzrok za to njihova poklicna dejavnost, in če ti primeri sicer niso bili javno objavljeni ter kadar jih odvetniki ne morejo sami sporočiti;

(c) imajo možnost biti prisotna na zaslišanjih v vseh postopkih proti odvetnikom, kadar obstaja razlog za domnevo, da je vzrok za to njihova poklicna dejavnost.

(4) Pogodbenice:

(a) zagotovijo, da lahko odvetniki in njihova poklicna združenja opravljajo svoje poklicne dejavnosti in uveljavljajo svoje pravice iz 7. člena te konvencije, ne da bi bili tarča:

(a) kakršne koli oblike fizičnega napada, grožnje, nadlegovanja ali ustrahovanja ali

(b) kakršnega koli neprimernega oviranja ali vmešavanja;

(b) se vzdržijo ravnanja, navedenega v pododstavku a tega odstavka, in

(c) izvedejo učinkovito preiskavo ravnanja iz pododstavka a tega odstavka, če obstaja razlog za domnevo, da bi to lahko pomenilo kaznivo dejanje.

(5) Pogodbenice se vzdržijo sprejemanja ukrepov ali podpiranja praks, ki bi ogrožale neodvisnost in samoupravno naravo poklicnih združenj.

III. poglavje – Mehanizem za spremljanje

10. člen – Skupina strokovnjakov za varstvo odvetniškega poklica

(1) Skupina strokovnjakov za varstvo odvetniškega poklica (v nadaljnjem besedilu: GRAVO) spremlja izvajanje te konvencije v pogodbenicah.

(2) GRAVO sestavlja najmanj osem in največ 12 članov. Njene člane izmed kandidatov, ki jih imenujejo pogodbenice, izvoli odbor pogodbenic, ustanovljen z 11. členom te konvencije, za štiriletni mandat, ki je obnovljiv enkrat, izbrani pa so med državljani pogodbenic.

(3) Prve volitve osmih članov se izvedejo v enem letu po začetku veljavnosti te konvencije. Volitve štirih dodatnih članov se izvedejo po 25. ratifikaciji ali pristopu.

(4) Volitve članov GRAVO temeljijo na naslednjih načelih:

(a) člani so izbrani v preglednem postopku med osebami z visokimi moralnimi vrednotami, ki imajo ustrezne strokovne izkušnje na področjih, ki jih zajema ta konvencija;

(b) niti dva člana GRAVO ne smeta biti državljana iste države;

(c) člani naj zastopajo različne pravne sisteme;

(d) sestava GRAVO mora zagotavljati uravnoteženo zastopanost spolov in geografsko ravnotežje;

(e) člani delujejo kot posamezniki in so neodvisni in nepristranski pri opravljanju svojih nalog ter so na voljo za učinkovito izpolnjevanje svojih dolžnosti.

(5) Postopek izvolitve članov GRAVO določi Odbor ministrov Sveta Evrope po posvetovanju s pogodbenicami in po pridobitvi njihove soglasne odobritve v šestih mesecih po začetku veljavnosti te konvencije.

(6) GRAVO sprejme svoj poslovnik.

(7) Člani GRAVO in drugi člani delegacij, ki so na obisku v posamezni državi, kot je določeno v 12. členu te konvencije, imajo privilegije in imunitete, določene v dodatku k tej konvenciji.

11. člen – Odbor pogodbenic

(1) Odbor pogodbenic sestavljajo predstavniki pogodbenic te konvencije, pri čemer si pogodbenice prizadevajo za uravnoteženo zastopanost spolov v njegovi sestavi.

(2) Odbor pogodbenic skliče generalni sekretar Sveta Evrope. Prvi sestanek se izvede v enem letu po začetku veljavnosti te konvencije. Pozneje se sestaja na zahtevo ene tretjine pogodbenic, predsednika odbora pogodbenic ali generalnega sekretarja.

(3) Odbor pogodbenic sprejme svoj poslovnik.

12. člen – Postopek

(1) Postopki ocenjevanja potekajo v krogih. Za izvedbo tega postopka GRAVO določi obseg in ustrezna sredstva, kot so vprašalniki, ki se lahko uporabijo kot podlaga za postopek ocenjevanja o tem, kako pogodbenice izvajajo Konvencijo.

(2) GRAVO od zadevne pogodbenice prejme informacije o izvajanju Konvencije. Poleg tega lahko prejme informacije o izvajanju Konvencije od nevladnih organizacij in civilne družbe, poklicnih združenj ter nacionalnih institucij za varstvo človekovih pravic. GRAVO tudi ustrezno upošteva razpoložljive informacije drugih teles in organov Sveta Evrope ter drugih regionalnih in mednarodnih organizacij s področij uporabe te konvencije.

(3) GRAVO lahko v sodelovanju z nacionalnimi organi in po potrebi s pomočjo neodvisnih nacionalnih strokovnjakov organizira obiske držav, če pridobljene informacije niso zadostne ter ni drugih izvedljivih načinov za zanesljivo pridobitev informacij ali v primerih iz drugega odstavka 13. člena te konvencije. Obiski so pomožno sredstvo in omejeni na območja, za katera GRAVO odloči, da informacije niso zadostne, ter na primere iz drugega odstavka 13. člena te konvencije.

(4) Obiske opravi delegacija GRAVO. Med obiski lahko delegaciji pomagajo strokovnjaki s posameznih področij. Za delegacijo med obiski velja, da:

(a) ima svobodo gibanja v ustrezni jurisdikciji;

(b) ima možnost stika z državnimi organi;

(c) se ji ne sme preprečiti, da bi se v zasebnosti sestala z osebami, s katerimi želi opraviti razgovor;

(d) ima dostop do gradiva, pomembnega za obisk države.

(5) GRAVO pripravi osnutek poročila, ki vsebuje njeno analizo o izvajanju določb, ki so podlaga za ocenjevanje, ter njene pobude in predloge za način reševanja ugotovljenih težav v pogodbenici. Osnutek poročila se pošlje pogodbenici, ki je predmet ocenjevanja, da predloži pripombe. GRAVO jih upošteva pri sprejemanju svojega poročila.

(6) Na podlagi vseh prejetih informacij in pripomb te pogodbenice GRAVO sprejme svoje poročilo in ugotovitve v zvezi z ukrepi, ki jih je sprejela pogodbenica za izvajanje določb te konvencije. To poročilo in ugotovitve se pošljejo tej pogodbenici in odboru pogodbenic. Poročilo in ugotovitve GRAVO se po sprejetju javno objavijo, skupaj z morebitnimi pripombami te pogodbenice.

(7) Brez poseganja v postopek iz prvega do šestega odstavka lahko odbor pogodbenic na podlagi poročila in ugotovitev GRAVO sprejme priporočila, naslovljena na to pogodbenico:

(a) v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti za izvajanje ugotovitev GRAVO, po potrebi z določitvijo dneva, do katerega je treba sporočiti informacije o njihovem izvajanju, in

(b) z namenom spodbujanja sodelovanja s to pogodbenico za ustrezno izvajanje te konvencije.

13. člen – Nujni postopek

(1) Če GRAVO prejme zanesljive informacije, ki kažejo na težavne razmere, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje, da se prepreči ali omeji obseg ali število resnih kršitev

Konvencije, lahko od te pogodbenice zahteva nujno predložitev posebnega poročila o sprejetih ukrepih za preprečitev takih kršitev.

(2) Ob upoštevanju informacij, ki jih predloži ta pogodbenica, in vseh drugih razpoložljivih zanesljivih informacij lahko GRAVO imenuje enega člana ali več svojih članov, da opravijo preiskavo in nemudoma poročajo GRAVO. Kadar je to upravičeno in s soglasjem te pogodbenice, lahko preiskava vključuje obisk na njenem ozemlju.

(3) Po proučitvi ugotovitev preiskave iz drugega odstavka tega člena pošlje GRAVO te ugotovitve zadevni pogodbenici, in kadar je to primerno, odboru pogodbenic, Odboru ministrov in Parlamentarni skupščini Sveta Evrope, skupaj z morebitnimi pripombami in priporočili. Poročilo in ugotovitve GRAVO se javno objavijo takoj po sprejetju, skupaj s pripombami te pogodbenice.

14. člen – Mnenja

GRAVO lahko, kadar je to primerno, sprejme mnenja o izvajanju te konvencije.

15. člen – Razmerje z drugimi telesi

Odbor ministrov in Parlamentarna skupščina Sveta Evrope morata biti redno obveščena o izvajanju te konvencije.

IV. poglavje – Razmerje z drugimi mednarodnimi instrumenti

16. člen – Razmerje z drugimi mednarodnimi instrumenti

(1) Ta konvencija ne vpliva na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz drugih mednarodnih instrumentov, katerih pogodbenice so ali bodo postale pogodbenice te konvencije in ki vsebujejo določbe o zadevah, ki jih ureja ta konvencija, ter zagotavljajo večje varstvo pravice odvetnikov do svobodnega opravljanja poklica.

(2) Pogodbenice te konvencije lahko med seboj sklepajo dvostranske ali večstranske sporazume o zadevah, ki jih obravnava ta konvencija, da bi dopolnile ali okrepile njene določbe ali omogočile uporabo načel, ki so v njej vsebovana.

V. poglavje – Končne določbe

17. člen – Podpis in začetek veljavnosti

(1) Ta konvencija je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, državam nečlanicam, ki so sodelovale pri njeni pripravi, in Evropski uniji.

(2) To konvencijo je treba ratificirati, sprejeti ali odobriti. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

(3) Ta konvencija začne veljati prvi dan meseca po preteku trimesečnega obdobja od dneva, ko je osem podpisnic, vključno z vsaj šestimi državami članicami Sveta Evrope, v skladu z določbami prejšnjega odstavka izrazilo svojo privolitev, da jih Konvencija zavezuje.

(4) Za vsako podpisnico, ki pozneje izrazi svojo privolitev, da jo ta konvencija zavezuje, začne ta veljati prvi dan meseca po preteku trimesečnega obdobja od dneva deponiranja njene listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.

18. člen – Pristop h Konvenciji

(1) Po začetku veljavnosti te konvencije lahko Odbor ministrov Sveta Evrope po posvetovanju s pogodbenicami te konvencije in po tem, ko pridobi njihovo soglasno

privolitev, povabi katero koli državo, ki ni članica Sveta Evrope in ni sodelovala pri pripravi te konvencije, da pristopi k tej konvenciji na podlagi odločitve, sprejete z večino glasov, kot to določa 20.d člen Statuta Sveta Evrope, ter soglasnega glasovanja predstavnikov držav pogodbenic, ki imajo pravico odločati v Odboru ministrov.

(2) Za vsako državo, ki pristopi h Konvenciji, začne ta veljati prvi dan meseca po preteku trimesečnega obdobja od dneva deponiranja listine o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

(3) Vsaka pogodbenica, ki ni članica Sveta Evrope, prispeva k financiranju dejavnosti GRAVO in odbora pogodbenic na način, ki ga določi Odbor ministrov.

19. člen – Ozemeljska veljavnost

(1) Vsaka država ali Evropska unija lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu določi ozemlje ali ozemlja, za katera se uporablja ta konvencija.

(2) Pogodbenica lahko kadar koli pozneje z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, razširi uporabo te konvencije na katero koli drugo ozemlje, ki je določeno v izjavi in za mednarodne odnose katerega je odgovorna ali v imenu katerega je pooblaščena prevzemati obveznosti. Za tako ozemlje začne Konvencija veljati prvi dan meseca po preteku trimesečnega obdobja od dneva, ko je generalni sekretar prejel tako izjavo.

(3) Kakršno koli izjavo na podlagi prejšnjih dveh odstavkov, ki se nanaša na območje, navedeno v tej izjavi, je mogoče preklicati z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja Sveta Evrope. Preklic začne veljati prvi dan meseca po preteku trimesečnega obdobja od dneva, ko je generalni sekretar prejel tako uradno obvestilo.

20. člen – Izjave

(1) Vsaka pogodbenica te konvencije ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, navede poklicne nazive, ki spadajo na področje uporabe te konvencije za namene pododstavka a 3. člena. Ta izjava se lahko kadar koli pozneje spremeni na enak način. Ta izjava in njene spremembe ne smejo ogroziti namena te konvencije ter varstva, ki ga zagotavlja.

(2) Vsaka pogodbenica te konvencije lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, navede, da opredelitev „javni organi“ zajema eno ali več spodaj naštetih teles:

(a) zakonodajne organe v zvezi z njihovimi drugimi dejavnostmi;

(b) pravosodne organe v zvezi z njihovimi drugimi dejavnostmi;

(c) fizične ali pravne osebe, kadar izvajajo javne funkcije ali poslujejo z javnimi sredstvi v skladu z notranjim pravom.

Ta izjava se lahko kadar koli pozneje in na enak način spremeni.

21. člen – Pridržki

(1) Vsaka država ali Evropska unija lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu z izjavo, naslovljeno na generalnega

sekretarja Sveta Evrope, izjavi, da si pridržuje pravico, da ne uporablja ali da uporablja samo v posebnih primerih ali pod posebnimi pogoji določbe iz 6. člena v zvezi s pododstavkom b tretjega odstavka 2. člena te konvencije. V zvezi z določbami te konvencije ni mogoče podati nobenega drugega pridržka.

(2) Vsaka pogodbenica lahko v celoti ali delno umakne pridržek z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope. Ta izjava začne veljati z dnem, ko jo prejme generalni sekretar.

22. člen – Spremembe Konvencije

(1) Vsak predlog za spremembo te konvencije, ki ga poda pogodbenica, se sporoči generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ta pa ga pošlje državam članicam Sveta Evrope, državam nečlanicam, ki so sodelovale pri njeni pripravi, vsaki podpisnici, vsaki državi pogodbenici, Evropski uniji in vsaki državi, ki je bila povabljena, da pristopi k tej konvenciji v skladu s prvim odstavkom 18. člena.

(2) Vsaka sprememba, ki jo predlaga pogodbenica, se sporoči odboru pogodbenic, ki Odboru ministrov predloži svoje mnenje o predlagani spremembi.

(3) Odbor ministrov prouči predlagano spremembo in mnenje, ki ga je predložil odbor pogodbenic, ter lahko po posvetu z državami nečlanicami, ki so pogodbenice te konvencije, sprejme to spremembo.

(4) Besedilo katere koli spremembe, ki jo v skladu s tretjim odstavkom tega člena sprejme Odbor ministrov, se pošlje pogodbenicam v sprejetje.

(5) Sprememba, sprejeta v skladu s tretjim odstavkom tega člena, začne veljati prvi dan meseca po preteku enomesečnega obdobja od dneva, ko so vse pogodbenice obvestile generalnega sekretarja, da so jo sprejele.

23. člen – Odpoved

(1) Vsaka pogodbenica lahko kadar koli odpove to konvencijo z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja Sveta Evrope.

(2) Odpoved začne veljati prvi dan meseca po preteku trimesečnega obdobja od dneva, ko generalni sekretar prejme uradno obvestilo.

24. člen – Uradna obvestila

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta Evrope, države nečlanice, ki so sodelovale pri njeni pripravi, vsako podpisnico, vsako državo pogodbenico, Evropsko unijo in vsako državo, ki je povabljena k pristopu k tej konvenciji v skladu z določbami 18. člena, o:

(a) vsakem podpisu;

(b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu;

(c) vsakem dnevu začetka veljavnosti te konvencije v skladu s 17. in 18. členom;

(d) vsaki spremembi, sprejeti v skladu z 22. členom, in dnevu začetka veljavnosti take spremembe;

(e) vsaki izjavi, podani v skladu z 20. členom;

(f) vsakem pridržku in umiku pridržka, danem v skladu z 21. členom;

(g) vsaki odpovedi, dani v skladu z določbami 23. člena;

(h) vsakem drugem dejanju, uradnem obvestilu ali sporočilu v zvezi s to konvencijo.

V potrditev navedenega so spodaj podpisani, ki so bili za to ustrezno pooblaščeni, podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Luxembourgu, 13. maja 2025, v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem izvodu, ki se shrani v arhivih Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjene kopije vsaki državi članici Sveta Evrope, državam nečlanicam, ki so sodelovale pri pripravi te konvencije, vsaki podpisnici, Evropski uniji in vsaki državi, ki je povabljena k pristopu k tej konvenciji.

Dodatek – Privilegiji in imunitete (10. člen)

(1) Ta dodatek se uporablja za člane GRAVO iz 10. člena te konvencije in za druge člane delegacij za obiske v državah. V tem dodatku izraz „drugi člani delegacij za obiske v državah“ vključuje neodvisne nacionalne strokovnjake in strokovnjake iz tretjega in četrtega odstavka 12. člena te konvencije, člane osebja Sveta Evrope ter tolmače, ki jih zaposluje Svet Evrope in ki spremljajo GRAVO med obiski v državah.

(2) Člani GRAVO in drugi člani delegacij za obiske v državah imajo pri opravljanju svojih nalog, povezanih s pripravo in izvedbo obiskov v državah, ter pri nadaljnjih dejavnostih in med potovanji v zvezi s temi nalogami naslednje privilegije in imunitete:

(a) imuniteto pred prijetjem ali pridržanjem in pred zasegom osebne prtljage ter imuniteto pred sodnimi postopki vseh vrst v zvezi z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami in vsemi dejanji, ki so jih storili pri opravljanju svoje uradne dolžnosti;

(b) oprostitev kakršnega koli omejevanja njihove svobode gibanja pri izstopu iz države svojega prebivališča in vrnitvi vanjo ter pri vstopu v državo, v kateri opravljajo svoje naloge, in izstopu iz nje ter oprostitev obveznosti prijave tujcev v državi, kjer so na obisku ali skozi katero potujejo pri opravljanju svojih nalog.

(3) Med potovanji, ki jih opravijo pri izvajanju svojih nalog, imajo člani GRAVO in drugi člani delegacij za obiske v državah pri carinski in devizni kontroli enake ugodnosti kot predstavniki tujih vlad, ki opravljajo začasne uradne dolžnosti.

(4) Dokumenti, povezani z ocenjevanjem izvajanja te konvencije, ki jih imajo pri sebi člani GRAVO in drugi člani delegacij za obiske v državah, so nedotakljivi. Ustavitev ali cenzura uradne korespondence članov GRAVO ali uradnih sporočil članov GRAVO in drugih članov delegacij za obiske v državah ni dovoljena.

(5) Da bi se članom GRAVO in drugim članom delegacij za obiske v državah zagotovila popolna svoboda govora in popolna neodvisnost pri opravljanju njihovih nalog, se jim imuniteta pred sodnimi postopki v zvezi z izrečenimi ali zapisanimi besedami ter vsemi dejanji, ki so jih storili pri opravljanju svojih nalog, priznava tudi po tem, ko teh nalog ne opravljajo več.

(6) Privilegiji in imunitete se podelijo osebam iz prvega odstavka tega dodatka, da bi zagotovili neodvisno opravljanje njihovih nalog v korist GRAVO in ne v njihovo osebno korist. Generalni sekretar Sveta Evrope odvzame imuniteto osebam iz prvega odstavka tega dodatka v vseh primerih, v katerih bi po njegovem mnenju imuniteta ovirala sodni postopek in jo je mogoče odvzeti brez škode za koristi GRAVO.